

Номаҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва нашри осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

**Фарозе аз номаи он ҳазрат ки дар он мусалмононро аз но
огоҳӣ бар ҳазар медорад ва ба сӯй касби илм ва шинохти ҳақ
ва ботил фаро меҳонад.**

بسم الله الرحمن الرحيم

Эй Худованди ман ва Худованди падарони ман ки дар гузаштаанд! Ва Худованди осмонҳои барафрошта бо сутунҳое ки дида намешаванд! Ва Худованди хуршеди фурузон ва моҳи тобон ва ситорагони фаровон! Ва Худованди заминҳои фарох ки бархӣ бар рӯй бархӣ дигар қарор гирифтаанд ва бо меҳҳое ба ҳам пайваستاанд! Ва Худованди укёнусҳои жарф ва густарда ва ончи бар онҳо ва дар онҳо шиновар аст! Ва Худованди дарёҳои бузург бо мавҷҳои хурӯшон ва ҷазоирӣ зебо ва савоҳили мосаи ва рудҳое ки дар онҳо мерезанд! Ва Худованди кӯхистонҳои баланд бо қаллаҳои барфгир ва доманаҳои пуршиб ва дарраҳои торик ва партгоҳои хатарнок ва саҳраҳои ситургӣ ки бар қаронаи онҳо овӣхатаанд! Ва Худованди ҷангалҳои сарсабз бо дарахтони анбӯҳ ва аъмоқи торик ва ҳар ҷунбандае ки дар онҳо ҷунбон аст! Ва Худованди биёбонҳои паҳновар бо густараи хушк ва хокӣ фарсуда ва буттаҳои бехта ва шинбодҳое ки бар онҳо мевазанд! Ва Худованди абрҳои боронзо ва абрҳои ғайри боронзо ки аз офоқи дур меоянд ва бар замин соя меафкананд! Ва Худованд баҳор ки зойиши табиъат аст ва тобистон ки булуғи табиъат аст ва пойиз ки пирии табиъат аст ва зимистон ки марғи табиъат аст! Ва Худованди ончи буд ва ончи ҳаст ва ончи хоҳад буд! Туро мепарастам, парастии Паёмбарон ва туро меситоям, ситойиши фариштагон. Туро тасбеҳ мегӯям ва бузург мешуморам ва сипос мегузорам ба шумораи ситорагони осмон; Ва чи касе ҷуз Ту шумораи ситорагони осмонро медонад?! Ва ба шумораи барғҳои дарахтон; Ва чи касе ҷуз Ту шумораи барғҳои дарахтонро медонад?! Ва ба шумораи регҳои биёбон; Ва чи касе ҷуз Ту шумораи регҳои биёбонро медонад?! Ва ба шумораи қатароти борон; Ва чи касе ҷуз Ту шумораи қатароти боронро медонад?! Ва ба шумораи партувҳои хуршеди тобон; Ва чи касе ҷуз Ту шумораи партувҳои хуршеди тобонро медонад?! Ва ба шумораи нафасҳои ҷондорон; Ва чи касе ҷуз Ту шумораи нафасҳои ҷондоронро медонад?! Ва ба шумораи пилк бар ҳам задан мардумон; Ва чи касе ҷуз Ту шумораи пилк бар ҳам задани мардумонро медонад?! Бал ҳамаи инҳоро шуморае аст, аммо ман Туро тасбиҳ мегӯям ва бузург мешуморам ва сипос мегузорам

бешумор ва бепоён, монанди неъматҳоят, онгуна ки сазовори чамол ва чалоли Туст! Ва Туро ягона медонам ва барои Ту анбозе намениносам ва гувоҳи медиҳам ки Муҳаммад –дуруди Ту бар вай ва хонадонаш бод– банда ва вопасин фиристодаи Туст ки ўро бо ҳидоят ва дини ҳақ фиристодӣ то онро бар ҳар дине пирӯз гардонӣ ҳар чанд мушрикони хуш надоранд. Онгоҳ дувоздаҳ тан аз хонадони ӯ, хулафои Ту ва хулафои Паёмбарт ҳастанд ки бар онон неъмат бахшидӣ ва ононро бар мардумон бартарӣ додӣ ва барояшон пешво намудӣ то Туро бишиносанд ва бипарастанд ва бозгашти ман ба сӯи Туст. Манро ба ончи меписандӣ роҳ бинамо ва аз ончи намениснадӣ боздор ва манро ба худам вомагузор то аз ончи меписандӣ рӯй бигирам ва ба ончи наменисандӣ рӯй оварам, ман он ҳангом аз зиёнкорон хоҳам буд. Эй Худованд! Миёни ман ва касоне ки Туро намениносанд ва дар замин бартарӣ мечӯянд ва табоҳи меангезанд ҳукм фармо ва маро бар зидди онон ёрӣ кун; Чароки Ту беҳтарин ҳукм кунандагон ва беҳтарини ёрӣ кунандагонӣ. Ба Ту рӯй овардам ва бар Ту таваккул кардам ва Туро бо ойинӣ пироста барои Ту парастидам ва аз парастии тоғут прҳехтам ва аз касоне ки бо Ту ва бо дӯстони Ту душмананд канора гирифтам то маро пок гардонӣ ва ба хеш наздикам созӣ ва неъматам диҳӣ ва аз гуноҳне ки дастҳоям пеш фиристода ё пас андохтааст чашм пӯшӣ ва дар рӯзе ки дилҳо ва дидаҳо божгун мегарданд аз оташ бираҳонӣ ва ба биҳишт дароварӣ; Ҳамоно Ту ҳар киро бихоҳӣ мераҳонӣ ва ҳар киро бихоҳӣ месӯзонӣ ва Ту бисёр бахшоянда ва меҳрубон ҳастӣ.

Ва аммо баъд..

Эй гурӯҳи хурдмандон! Эй бародарон ва хоҳарони мусалмон! Бо шумо дар бораи шумо сухан мегӯям. Оё суханамро мешунавед ва дил месупоред ё гӯши худро мегиред ва раҳ месупоред?! Ба Худо савганд агар душмани инсон барои ӯ номае бинависад, ӯ онро бо диққат меҳонад то бидонад ки душмани ӯ барояш чи навиштааст, дар ҳоле ки ман дӯсти дилсӯз ва бародари хайрхоҳи шумо ҳастам ва сазовортарам то бидонед барои шумо чи навиштаам. Агар шумо манро намениносед ман шуморо мешиносам ва агар шумо манро дӯст намедоред ман шуморо дӯст медорам. Ба суханам гӯш биспоред ва напурсед ки кистам; Чароки кистии инсон дар сухани ӯ ошкор мешавад ва оқил ба сухан менигарад на ба гӯяндаи он! Чи бисёр сухани росте ки кӯдаке гӯяд ва чи бисёр сухани дурӯғе ки бузургон гӯянд! Сухани рост, рост аст агар чи

кӯдаке гӯяд ва сухани дурӯғ, дурӯғ аст агар чи бузургон гӯянд! Аз ин рӯ, агар суханеро бишносед, нашнохтани гӯяндаи он ба шумо зиёне намерасонад, ҳамчунонки агар суханеро нашносед шинохтани гӯяндаи он ба шумо суде намерасонад! Пас ба суханам гӯш биспоред то манро бишносед; Чароки инсон дар зери забони хеш пинҳон аст ва касе шинохта намешавад то онгоҳ ки ба сухан дарояд. Шумо гӯш дода нашудаед магар барои шунидан ва чашм дода нашудаед магар барои дидан ва ақл дода нашудаед магар барои тамйизи ончи мешунавед ва мебинед ки кадомин рост ва кадомин норост аст. Пас суханамро бо гӯши худ бишнавед ва бо ақли худ баррасед то агар рост буд бипазиред ва агар норост буд напазиред. Худованд ба шумо тавфиқ диҳад; Чароки шайтон мехоҳад шумо нашунавед то надонед ва надонед то бадбахт шавед ва оё бадбахтӣ чуз дар пай нодонӣ аст?! Ман медонам касоне ки пеш аз ман будаанд, сухан, бисёр гуфтаанд ва шуморо ранҷондаанд; Чароки бисёрӣ аз суханони онон дурӯғ будааст ва чизҳое гуфтаанд ки ба он донише надоштаанд ва гурӯҳе аз онон касоне ҳастанд ки шуморо намехоҳанд магар барои худҳояшон ва сухан намегӯянд магар барои фиреб. Шуморо ба сӯй ҳаққе фаро мехонанд ки худ аз он бегонаанд ва барои шумо хайре мехоҳанд ки худ аз он бебаҳраанд! Инон динро такягоҳе барои қудрат ва охиратро дастовезе барои дунё кардаанд; Вагарна, на динро чунонки бояд мешиносанд ва на охиратро чунонки шояд мехоҳанд. Акнун ман барои шумо сухан мегӯям, дар ҳоле ки на умеди қудрате ва на тамаъи дунёе дорам. Яке ҳастам аз миёни шумо ки монанди шумо дар замин заъиф шумурда мешавам ва дар пай бартарӣ ёфтан бар шумо ё табоҳӣ ангехтан дар замин нестам. Чуз ин намехоҳам ки амри ба маърум ва наҳӣ аз мункар кунам, то Худованд ҳар киро хоҳад бишнавад ва ҳар киро хоҳад кар намояд ва шумо чи медонед?! Шояд чизҳоеро дигаргун созад ва аз рӯй чизҳое парда баргирад; Чароки Ё бар ҳар коре тавоно ва ба ҳар чизе доност.

Эй бародарон ва хоҳарони мусалмон! Бидонед ки ҷаҳон ба поёни худ наздик шуда ва охируззамон фаро расида ва сапедаи ваъдаҳо бар дамидааст. Акнун мо ва шумо дар рӯзгоре зиндагӣ мекунем ки фитна ва ошуб ҳам чоро фаро гирифта ва зулму фасод густариш ёфта ва шубҳа фаровон шудааст. Шубҳаро аз он рӯ <<Шубҳа>> мегӯянд ки инсонро ба <<Иштибоҳ>> меандозад ва ҳаққу ботилро ба ҳам <<Муштабаҳ>> месозад. Бегумон агар

ҳақ ошкор буд бар касе пӯшида намонд ва агар ботил беҳичоб буд назди ҳамагон расво мешуд, аммо воқеъ он аст ки ҳақ дар паси абрҳои ботил фуру меравад ва ботил ниқоби ҳақ бар чехра мезанад ва инчост ки шинохти он ду аз ҳам саҳт мегардад. Шайтон медонад ки агар шуморо ошкоро ба сӯй ботил фаро хонад ва ба гумроҳӣ фармон диҳад шумо даъваташро иҷобат намекунад ва аз фармонаш сар мепечед; Аз ин рӯ, шуморо аз як сӯ ба ҳақ фаро меҳонад ва ба ҳидоят фармон медиҳад ва аз сӯй дигар ботилро дар назари шумо ҳақ меорояд ва гумроҳиро бароятон ҳидоят чилва медиҳад! Инчост ки шумо даъвати ўро иҷобат ва фармони ўро итоъат мекунед ва ба шавқи ҳақ гирифтори ботил ва ба номи ҳидоят дучори гумроҳӣ мешавед! Ва рӯзгори мо лабрез аз ин шубҳаҳост; Шубҳаҳое ки ҷавонони шуморо фиреб дода ва пирони шуморо саргардон намудааст; Шубҳаҳое ки зиндагиро бар шумо саҳт карда ва баракатро аз суфраҳотон бурдааст; Шубҳаҳое ки ақли шуморо манг ва қалби шуморо санг кардааст; Шубҳаҳое ки ҷашмҳои шуморо гирифтааст то набинед ва гӯшҳои шуморо гирифтааст то нашунавед ва даҳонҳои шуморо гирифтааст то чизе нагӯяд! Чи бисёр ботиле ки дар рӯзгори мо ҳақ доништа шудааст ва чи бисёр ҳақке ки дар рӯзгори мо ботил! Чи бисёр залолате ки дар рӯзгори мо ҳидоят ба шумор рафтааст ва чи бисёр ҳидоите ки дар рӯзгори мо залолат! Чи бисёр дурӯғе ки дар рӯзгори мо рост пиндошта шудааст ва чи бисёр росте ки дар рӯзгори мо дурӯғ! Чи бисёр ғалате ки дар рӯзгори мо дуруст ингошта шудааст ва чи бисёр дурусте ки дар рӯзгори мо ғалат! Чи бисёр баде ки дар рӯзгори мо хуб чилва дода шудааст ва чи бисёр хубие ки дар рӯзгори мо бад! Дар ҳоле ки нашнохтани ҳақ аз ботил ва надонистани ҳидоят аз гумроҳӣ ва дарнаёфтани рост аз дурӯғ ва нафаҳмидани дуруст аз ғалат ва ташҳис надодани хуб аз бад, ба ҳеч рӯй сода ва беаҳмият нест, бал товони саҳт ва пайомадҳои душворе дорад ва метавонад ба мусибатӣ ҷонкоҳ ва шақоватӣ абадӣ мунтаҳӣ шавад. Бинадешед ки агар душманро аз дӯст ташҳис надихед чи фарҷоме хоҳад дошт?! Ё агар гургро аз гӯсфанд тамйиз надихед чи ҳодисае рӯй хлҳад дод?! Ё агар теғро аз панба дар наёбанд чи хоҳад шуд?! Ё агар дорурро аз сам боз нашносед чи мусибате ба бор хоҳад омад?! Ҳақ ва ботил барои шумо монанди дӯст ва душман, ва ҳидояту гумроҳи барои шумо монанди гӯсфанд ва гург, ва ростиву дурӯғ барои шумо монанди панба ва теғ, ва дурусту ғалат барои шумо монанди дору ва сам аст ки агар якеро аз дигарӣ ташҳис надихед ҳалок

хоҳед шуд! Инчост ки <<Чаҳли>> инсон, бузургтарин душмани
ӯ мешавад ва <<Беҳабарии>> ӯ балои чонач мегардад! Ҳеҷ кас
душманӣ бузургтар аз чаҳли худ надоштааст ва ҳеҷ чиз барои
одаме хатарноктар аз беҳабарӣ нест! Бинобарин, аз чаҳли худ
беш аз душман бар ҳазар бошед ва аз беҳабарии худ беш аз гург
харосон бошед ва аз бе иттилоъии худ беш аз тег эҳтиёт кунед ва
аз ноошноии худ беш аз сам битарсед! Чароки душману гург ва
теғу самми моддӣ, ҷисми шуморо аз пой дар меоваранд, дар ҳоле
ки чаҳл ва беҳабарӣ ва бе иттилоъӣ ва ноошноии маънавӣ, руҳи
шуморо табоҳ мекунанд!

Пас эй мардуме ки зиндагиҳои худ рӯзмарра шудайед ва ба
рӯзмарагиҳои худ одат кардайд ва дар одатҳои худ фуру рафтайд
ва дар фуру рафтагиҳои худ маҳкум гаштайд ва намедонед
кадомӣ аз кадом аст! Эй бародарон ва хоҳарони хуфтаи ман! Ба
худ ойд ва бедор шавед ва бархезед! Ба Худо савганд, шуморо аз
<<Шинохтан>> гузире нест ва кори шумо ҷуз бо <<Доништан>>
рост намеояд. Ҳаминак, <<Шинохт>> монанди фариштае
шуморо ба сӯй худ фаро меҳонад ва <<Доништан>> монанди
Паёмбаре шуморо ба сӯй худ даъват мекунад. Дар кӯчаҳои шумо
фарёд мезанад ва бар пушти бомҳотон нидо медиҳад ки <<Эй
беҳабарон! Шои беҳабарӣ пушт намуда ва субҳи огоҳӣ бар
дамидааст. Инак бедор шавед ва ба сӯй ман бишито бед ва чизе
шуморо аз ман боз надорад! Чароки ман барои шумо аз нони
шаб воҷибтар ва аз касбу кор ва хонавода судмандтарам. Ман
танҳо касе ҳастам ки бо шумо мемонад ва дар дунё ва охират аз
шумо ҷудо намешавад. Амволи шумо аз байн мераванд,
ҳамсаронатон мемиранд ва фарзандонатон ҷудо мешаванд, аммо
ман ҳеҷ гоҳ аз байн намеравам ва ҳеҷ гоҳ намемирам ва ҳеҷ гоҳ
аз шумо ҷудо намешавам. Бал шуморо монанди худ ҳифз мекунам
ва ҳамроҳи худ ба ҷовидонагӣ мерасонам. Агар ман бо шумо
бошам чизе ба шумо зиён нахоҳад расонд ва агар ман бо шумо
набошам чизе ба шумо суд нахоҳад расонд. Пас кадомин
боздоранда шуморо аз ман боз медорад ва кадомин бениёз
кунанда шуморо аз ман бениёз мекунад?!>> Ингуна <<Шинохт>>
шуморо ба сӯй худ фаро меҳонад ва ин чунин <<Доништан>>
шуморо ба сӯй худ даъват мекунад. Пас нидои ўро бишнавед ва
даъвати ўро иҷобат кунед! Барои шиохти ҳақ аз ботил ба по хезед
ва барои донишгани дуруст аз ғалат эҳтимом варзед! Ва чаро
чунин ва чунон накунад?! Дар ҳоле ки шиохти ҳақ ва ботил,

қавоми инсонияти шумо ва дониستاني дуруст ва ғалат, мояи шахсияти шумост. Чигуна номи худро инсон мениҳад касе ки аз <<Маърифат>> безор аст?! Ва чаро номи худро асб намениҳад касе ки бо <<Илм>> бегона аст?! Доноии инсон, пояи шарафи ӯ ва огоҳии ӯ, мояи иззати ӯст. Мақсудам аз огоҳӣ, риёзӣ ва ҳиндиса ва монанди он нест ва манзурам аз доноӣ, фикҳу усул ва мантиқ ва фалсафа нест! Инҳо ҳама фазле аст ки имрӯз фитна шудааст ва қавоми инсонияти шумо ба инҳо нест! Мақсудам аз доноӣ, шинохти ҳақ аз ботил ва манзурам аз огоҳӣ, ташҳиси ҳидоят аз гумроҳӣ аст. Чи бисёр фақиҳу файласуфе ки ба дӯзах рафта ва чи бисёр дуктуру муҳандисе ки растгорӣ наёфтааст; Чароки ҳаққро аз ботил нашнохта ва ҳидоятро аз гумроҳӣ дар наёфтааст! Ҳон, эй донишҷӯён ва толибони улуми динӣ! Шуморо мебинам ки дар дарс ва баҳси худ фуру рафтаед ва намедонед ҳақ кадом ва ботил кадом аст! Имрӯз ин дарс ва баҳс барои шумо фитна аст! Ҳон, эй мучтаҳидон ва муқаллидон! Шуморо мебинам ки дар иҷтиҳод ва тақлиди худ фуру рафтаед ва намедонед ҳақ кадом ва ботил кадом аст! Имрӯз ин иҷтиҳод ва тақлид барои шумо фитна аст! Ҳон, эй хатибон ва минбариён! Шуморо мебинам ки дар хутба ва минбари худ фуру рафтаед ва намедонед ҳақ кадом ва ботил кадом аст! Имрӯз ин хутба ва минбар барои шумо фитна аст! Ҳон, эй масҷидиён ва хонқоҳиён! Шуморо мебинам ки дар масҷид ва хонқоҳи худ фуру рафтаед ва намедонед ҳақ кадом ва ботил кадом аст! Имрӯз ин масҷид ва хонқоҳ бари шумо фитна аст! Ҳон, эй кормандон ва бозориён! Шуморо мебинам ки дар кор ва касби худ фуру рафтаед ва намедонед ки ҳақ кадом ва ботил кадом аст! Имрӯз ин кор ва касб барои шумо фитна аст! Ҳон, эй гурӯҳи мардумон! Ба ҳар гӯшае менигарам шуморо мебинам ки дар зиндагиҳои худ фуру рафтаед ва дар хонаҳои худ пинҳон шудаед! Ба худ ва ба якдигар машғул гаштаед ва намедонед ҳақ кадом ва ботил кадом аст! Ба рӯзмарагиҳои худ муътод шудаед ва дар ботлоқи талқаҳо гирифтор омадаед! Дигар ба шиоҳи ҳақку ботил намеандешед ва аз дониستاني дуруст ва ғалат суроғ намегиред! Ҳақ барои шумо бо ботил яксон шудааст ва дуруст барои шумо бо ғалат фарқе намекунад! Худро аз ин масоҳил фориғ кардаед ва саратон аз ин мавзӯёт саргарм аст! Кори берун, шуморо аз кори дарун боз дошта ва ҷустуҷӯи пул ва мадрак, шуморо аз ҷустуҷӯи илм ва ҳикмат машғул кардааст. Мегӯед: Мушкilotи зиндагӣ чунин аст ки моро аз шинохтан боз медорад ва гирифториҳои дунё чунон аст ки моро аз дониستاني монё

мешавад! Дар ҳоле ки он мушкilotи шумо, худ барои ин аст ки ҳақку ботилро наметиносед! Ва ин гирифториҳои шумо, худ барои он аст ки дуруст ва ғалатро намедонед! Ҳеҷ мушкile нест магар онки аз ҷаҳли шумо бархоста ва ҳеҷ гирифториe нест магар онки беҳабарии шумо онро зойидааст! <<Маърифат>> соҳиби худро ёрӣ мекунад ва <<Илм>> дӯсти худро наҷот медиҳад. Ин ду барои шумо монанди об барои ташна ва ғазо барои гурусна ва роҳнамо барои гумшуда ва мӯнис барои танҳоянд. Ин ду пуштибони шумо ва асои дастонанд. Ин ду дармони дардҳои шумо ва марҳами захмхотонанд. Ин ду калиди дарҳои баста ва дарбозаҳои хушбахтии шумоянд. Ин ду сармояи шумо дар рӯзи надорӣ ва дастгири шумо дар рӯзи афтодагианд. Ин ду барои шумо раҳбароне ҳастанд ки гумроҳ намекунанд ва ҳокине ҳастанд ки ситам намеварзанд. Ин ду барои шумо хонаҳое ҳастанд ки вайрон намешаванд ва заминҳое ҳастанд ки ҳамеша ободанд. Ин ду барои шумо сарватҳое ҳастанд ки ба сирқат намеравад ва коргароне ҳастанд ки сустӣ намеварзанд. Ин ду барои шумо ҳамсароне ҳастанд ки ҷудо намешаванд ва фарзандоне ҳастанд ки ҷафо намекунанд. Ин ду барои шумо дӯстоне ҳастанд ки душман намешаванд ва ҳамроҳоне ҳастанд ки танҳо намегузоранд. Пас ба ин ду рӯй оваред ва ҳеҷ чиз шуморо аз ин ду боз надорад! Ростро аз дурӯғ бишносед ва дурустро аз ғалат ташхис диҳед! Нашнохтан, дузди дин ва дунёи шумо ва ташхис надодан, асбоби надомати шумост. Ба шумо рост меғӯйем: Надонистан, дар ин рӯзгор гуноҳӣ нобахшуданӣ ва хатойи бисёр бузург аст. Дар ин рӯзгор агар ҳақиқатро нашносед фиреб меҳуред ва агар ҳидоятро ташхис надихед саратон кулоҳ меравад! Шайтонҳои ҷиннӣ ботилро бароятон ҷойи ҳақ мезананд ва шайтонҳои инсӣ гумроҳиро бо номи ҳидоят ба хурдатон медиҳанд! Ҳамеша ҳастанд фурсатҷӯёне ки аз нодонии шумо сӯъи истифода кунанд ва беҳабарии шуморо муғтанам бишуморанд, то ба воситаи шумо ба қудрат ва сарват даст ёбанд ва амволу анфуси шуморо бихуранд! Дар ҳоле ки агар шумо огоҳ будед, инон бар шумо султа намеёфтанд ва агар шумо доно будед, инон бар шумо ҷира намешуданд! Оё дар торикии шаб нест ки дузд ба хона меояд ва дар оби гилолуд нест ки моҳӣ ба тӯр меафтад?! Ҳушёр бошед ва беш аз ин дар нодонӣ ва беҳабарӣ намонед! Ҳар чи зудтар – пеш аз онки дер шавад – барои шинохти ҳақ аз ботил ба по хезед ва барои ташхиси ҳидоят аз гумроҳӣ талош кунед. Ҳар чанд ман бими он дорам ки дер шуда

бошад; Чароки шумо мардум, охиратро аз ёд бурдаед ва дар дарёи пур талотуми дунё ғарқ шудаед. Дағдаҳои зиндагӣ, шуморо машғул карда ва афсуни асри ҷадид, шумор масх намудааст. Дигар ба чизе ҷуз шикамхотон намеандешед ва барои дини худ ғусса нахмурад; Дине ки ақойиди онро намениносед ва аз аҳкоми он огоҳ нестед. Ҳамнишинони ҷаҳлед ва ҳамсоғони беҳабарӣ! Аз бузургонатон тақлид мекунад ва ақли худро ба кор намеандозед! Ҳар рӯз дар пайи касе меравед ва худро бо чизе саргарм месозед! Мусалмон ҳастед ва нестед ва имон доред ва надоред! Дигар муштоқи биҳишт нестед ва аз дӯзах намеҳаросед! Орзухотон дароз шуда, дар ҳоле ки умрхотон кӯтоҳ гардидааст! Имони шумо суғ ва тақвотон андак шудааст. Ахлоқи шумо паст гардида ва гуноҳонатон фузунӣ гарифтааст. Дилхотон санг ва синахотон танг шудааст. Ростӣ аз зиндагӣхотон рафта ва дурӯғ ба ҷойи он омадааст. Муҳаббат аз миёни шумо барҳоста ва нафрат ба ҷойи он нишастааст. Кӯчаки шумо ба бузургатон эҳтиром намегузорад ва бузурги шумо бо кӯчакатон меҳр намевазарад. Баракат аз зиндагии шумо рафта ва рудхотон камоб шудааст. Осмон бо шумо қаҳр кардааст ва маҳсулӣ заминхотон хуб нест. Ба вазъи хувлноки худ одат кардаед ва маризӣ ки рӯхатонро гирифтааст эҳсос намекунад. Пас инки бо овози ман ҳангоме ки фарёд мезанам бедор шавед ва бо асои ман ҳангоме ки бар паҳлутон менавозам ба худ ойед; Вагарна ин ғафлат ва ноогоҳӣ монанди оташӣ сӯзон ки забонаҳои тарснокаш ғурриш мекунад ва дуди ғализаш, роҳи нафасро бар шумо мебандад, зиндагитонро фаро мегирад ва рӯзатонро ба шабӣ торик мубаддал месозад! Оё марди хирадманде дар миёни шумо нест ки ҳикматамро фаро гирад ва зани доноӣ дар лобалотон ёфт намешавад ки насихатамро бипазирад?! Зиракони шумо қучоянд ки каломамро фаҳм кунанд ва ҳушёронатон киёнанд ки даъватамро посух гӯянд?! Хушо ба ҳоли касоне ки маърифатро фаро мегиранд; Чарки онон растгорӣ хоҳанд ёфт ва бад ба ҳоли касоне ки дар ҷаҳолат фуру мемонанд; Чароки онон бадбахт хоҳанд шуд ...

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислому»

ошно шавед.

